

te staan. En dat zou voor onze Universiteit levensgevaarlijk zijn.

Zullen we de helling zonder gevaar nemen, kunnen nemen?

Het Lager Onderwijs heeft ons wel doen zien, dat de financiële gelijkstelling voor versterking van den band tussen christelijke school en christelijk volksdeel niet bevorderlijk is. De opmerking: 'nog één zo'n overwinning en we zijn verloren', is zeker niet zonder grond.

Onze organisatie kan door haar optreden krachtig er toe meewerken, dat die éne overwinning welke tot het verlies zou leiden, niet zal bestaan uit de financiële tegemoetkoming aan de bijzondere universiteiten.

Als de belangstelling taant en als met de toename van rijkssteun de offervaardigheid vermindert, houdt de verkillung van de liefde en het losser worden van de band aan ons volk gelijke tred daarmee. Dan is het al spoedig niet meer een helling, een klimming, maar een steilte, die niet te nemen is.

Dan is het een kwestie van tijd en de Vrije is niet meer onze Universiteit, maar een universiteit onder de universiteiten. Zij gaat dan in haar eigen karakter en met haar eigen taak voor ons volk verloren. Dat moeten we zien! Daarop moeten we ons apparaat instellen, 'ons geestelijk voorbereiden'.

Bij al onze propaganda en in alle onderdelen van onze prachtige organisatie blijve het de hoofdvraag: Hoe houden we, Vrije Universiteit en volk verbonden en hoe versterken wij de band? Wie dat nastreeft, vindt onder den zegen des Heren en als vrucht van dat streven het andere: de voorziening in financiële zorgen.

Het apparaat in orde?

We hebben, theoretisch gezien, een pracht-organisatie.

1. In elke plaats een correspondent, een comité vaak, één of meer hoofden Vrouwen V.U. Hulp altijd, in totaal niet minder dan 5 à 6000 vertrouwensmensen.
2. Voor elke groep van plaatsen een ring, waarin alle medewerkers verenigd zijn, een ring met eigen bestuur, eigen taak en verantwoordelijkheid. Ongeveer 600 dames en heren houden zo, als bestuursleden, in kleinen kring toezicht en regelen de actie.
3. Uit en door de ringen zijn provinciale comité's gevormd. Ieder van die heeft een door directeurs aangewezen bestuur, de bovenste raadsheren der Vereniging, zoals wijlen dhr Jac. v. Oversteeg ze

eens noemde. Zo is er het contact met het bestuur der Vereniging. Zo is er ook het bespreken van de plannen; het uitwisselen van ervaringen; het bespreken van bezwaren en moeilijkheden.

4. Er is een eigen maandorgaan ten dienste van de Universiteit, van de organisatie en van de propaganda in het algemeen.
5. Naast en voor en in zekeren zin ter beschikking van de organisatie is er een centraal bureau, waaraan o.a. verbonden zijn vier vertegenwoordigers voor den buitendienst.

Op de organisatievorm is, althans in grote lijnen, niets aan te merken. Het sluit alles als een bus. De wagen kan rijden.

En toch loopt die wagen soms maar erg moeilijk.

De plaatselijke vertrouwensmensen blijven vaak in gebreke, zonder dat een ringbestuur er iets van merkt. Hoeveel ringen zouden weten, wat er in hun rayon in het laatste jaar gedaan of nagelaten is? Correspondenten en ook hoofden moeten nogal eens worden aangespoord tot het op tijd innen van de contributies en het op tijd lichten van de busjes; dikwijls moet worden herinnerd aan de noodzaak van het vergaderen der comité's; en hoeveel aansporingen zijn nodig over het voeren van de actie, enz. enz. Toch blijkt zo goed als nooit uit een ringverslag, dat aan deze vlak voor de hand liggende dingen enige aandacht gegeven is of wordt.

In de ringvergaderingen behoren te worden vastgesteld de plannen voor de actie in de correspondentschappen en op de uitvoering van die plannen moet het ringbestuur toezien. De praktijk: geen toezien op uitvoering, eenvoudig omdat er geen plannen gemaakt zijn.

De verplichte aftreding van ringbestuursleden, voor enkele jaren na lang overwegen vastgesteld en met een zeker enthousiasme begroet, vindt in veel gevallen geen toepassing, of pas na veel tegenstribbelen of lijdelijk verzet.

De ringvergaderingen zijn heel vaak droog en saai, weinig productief en trekken geen bezoekers. Wat is de oorzaak van dit alles?

Hoe krijgen we het anders?

Hoe bereiken we dat een ringbestuur zijn taak vervult? Hoe, dat een ringvergadering productief is? En hoe, dat zij ook gezellig is en mensen trekt?

Een van de eerste fouten in onze organisatie is naar mijn overtuiging deze: de plaatselijke werkers hebben te weinig contact. Daarin verbetering aanbrengen is hard nodig!

Comité's, die vrij regelmatig vergaderen — het kan kort en ook wel knus zijn — zijn ook regelmatig in actie;

zij zijn trouw ook in de ringvergaderingen; zij houden de beweging er in, omdat ze zelf in beweging zijn.

Al met al; ons apparaat is goed, maar het functionneren kan veel beter, moet veel beter.